

Twenne stycken nya

WISDOM,

om den för närwarande i åtskilliga
Länder så fruktansvärdt härjan-
de Nyssta Pesten benämnd

Cholera Morbus.

Den Första:

Recept emot Cholera Morbus.
Strängt Cholera Morbus hotar, ic.

Den Andra:

Författad af en ung Sjöbewårings-Yngling:
Jag swåfwade på hafwets wåg, ic.

Den Tredje:

Beredelse-Psalm mot Döden.
Död, o död! Naturens håpnad! ic.

J O N K Ö P J U G,
H. E. Lundströms Boktryckeri.

*****:*****
 * * * *
 *****:*****

Den Första:

Recept emot Cholera Morbus.

(För Stockholm.)

Beställ om ditt hus, ty du måste dö. 2 Kon. 3. 20: 1.

Strängt Cholera Morbus hotar, Quarantaine den knappast motar, Influenzan re'n man botar, Som des förbud wara plår. Dödens timme synes stunda: Må wi ej för faran blunda, Utan saken blott begrunda Sugnt och sådan som den är.

2. Sig kurer, preservera, Sinner man knappt någotdera, När hon kommer, Fru Cholera, I sin rysliga gestalt. Då hon färdig är att härja, Charon med sin gamla färja Sliter ondt, att hinna berga Hennes offer öfwerallt.

3. Ej till våra lugna stränder Gud med straffet henne sänder, Blott till barbariets länder: Så man ännu hoppas bör. Men den Högstes wisa lagar Få ej klandras. Han behagar Ofta älsta den Han agar: Att af kärlek Herren gör.

4. Wißt Choleran oss försträcker, Stundom hopp, än frugtan väcker. Sinneslugnet aldrig räcker, Då wi träffas af des hot. För att detta mindre störa, Borde wi wäl något göra, Att des ankomst kunna höra, Kanste, med än mindre knot.

5. Fru Cholera tycks befalla Riten jemnlighet bland alla. Ej mot nödens barn så falla,

J som lyckan gynnad har. Guldet efter Er skall
blifwa: Litet funnen J wäl gifwa, Förr'n att
testamente skrifwa Att den wän som ej blir qwar.

6. Tänk på detta: Slaf af skatten, Då
du ser den nötta hatten Ofta till blott bröd och
watten Räckas dig af uslingen. Ej den min-
sta slanten meta, Sök ej nödens källa leta Med
att af den arma weta Hwartill han behöfde den.

7. Af procentarn fort tag åter Capitalet,
fast han gräter. Ej ditt samwete tillåter Mer
än sex procent derpå. Uti denna penningbristen
Skona äfwen Slotts-Canslisten: Han, om
Merbus skiljer twisten, Får i ewig Gåst gå.

8. Du som ärans höjd wäl finna, Flera
ordnar, titlar, winna! Afka dig, hon kan dig
hinna Midti branten der du är. För Choleran
då, kan hända, Får du blygsamt återwän-
da: Knappt förtjensterne bli kända, Hwarföre
crachan du här.

9. Och J, wärdige Prelater, Med och
utan Pastorater, Än mång gyllende dukater
Rymmas uti ert statull. Som det är för smit-
tan farligt, Skicken er Adjunkt helt warligt.
Må Choleran komma snarligt: Ha'n i ord-
ning wid Skanstull.

10. Lagens Skärpare! hwars penna Straff
och nåd of låtit kända, Tag nu domen sielf
af denna: Samwetsfriden är så skön. Genom
händelsernas kädja Fru Cholera tycks tillståd-
ja Parterna i hast att wädja Till en Högre
Rätt om lön.

11. Äfwen J, som handel drifwen! Red-
lige i wigten blifwen, Något större strutar
rifwen, Då J säljen i minut. Tänk på run-
stycken så många, Dem J uppå köpet fånga,

Och hur med allt slift wäl gånga, Om Cho-
leran snart gör slut.

12. J som syn och klippen kläder, Skä-
ren eller kanten låder! Wet', Choleran som ett
wäder Littar i er werkstad in. J må sömma eller
låsta, Bören starkt, för priset bästa, Handlen
redligt mot er Nästa, Akten hans som eget skinn.

13. Om ej uppå lifwets bana Just så
redlige af wana, Västen frugtan Eder måna:
Blifwen bättre nu än förr. Gån ur säkerhetens
wagga, Västen ängern snart er agga, Rådens att
den hwhita flagga Snart kan swaja wid er dörr.

14. Ingen synd så stor kan wara, Att ej
nåd mot den bör swara: Warer dock till bätt-
ring snara, Stockholms alla Bagare! Lågan,
J fån dagligt skåda, Borde straffet er förråda.
För Choleran och dess wäda Mera mjöl i snutarne.

15. Bryggare! i gamla drifwen J en
rigtig afbild hafwen Af förgångelsen och graf-
wen, Der ert dricksfat slås omkull. Hwad har
rifedom för wärde Då Choleran är å färde; Att
en annan hon bestårde, Kanske, redan edert gull.

16. Slagtare! i djurens rike Hwar och
en af eder fike Att ej wara deras life: Ambi-
tion på er ju rår. Nyttjen intet Pålägg mera,
Annars kommer Fru Cholera Att ert Sterb-
hus inventera Och tar er med hull och hår.

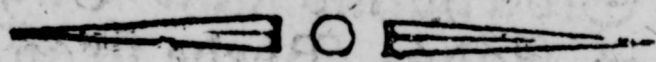
17. Hökare! som lyften wigten, Lagen att
J icke swigten J den sista syndabikten: Ty då
gäller wäga rätt. All er oft, ert smör och sillar,
Högste Wägar'n ej förwillar: Ärlig wägskål
blott Han gillar Ärligt minuteringsfätt.

18. Herrar uti Medicinen! Uppenbaren
ej med minen, Att af frugtan J förtwinen Nu
för dödens tyranni. Då ej förr så alltid fränga

Att vårt stackars lif förlänga, Swarför så Choleran stänga? Tänk hwad Sterbhus det kan bli!

19. Kärlek! och ditt hopp sig sänker, Då du på Choleran tänker. Mången suck och tår du skänker: Spar dock dessa än en dag. Dwis huru Sdet ställer, Kanste din rival det gällar, Och blott honom döden faller, Säkert till ditt målbehag.

20. Tidningarne till oss skicka Warningar, att win ej dricka — Blott en afskedskål, min flicka! Och, min wän! du ännu får. Sedan, Måttlighetens Bröder! För oss ingen drufwa blöder. Rykterheten helsan stöder: Knappt Choleran på oss rår.

Den Andra:

Om den försträckliga Sjukdomen,
Cholera Morbus.

Jag småfwade på hafwets wäg Och stora Skorpionen såg. Som från de Mussowitske Länder Sig sträckte grym mot Gøthens stränder.

2. Han will nu nalkas till vår hamn, Och skrämer redan med sitt namn; Gud skydde oss Nordmänner alla Att för Cholera Morbus falla!

3. När busen såg de Pohlske män, Som Lejon slåss för friheten, Han, lik en kapare, då krypar, Och hjälper till att knäcka Ryssar.

4. Ja, han lär tyga till dem bra, Och bödlar sådan lott må ha, Som icke känna annan lycka, Än likar plåga och förtrycka.

5. Pohlacken alltid ärlig war, Han hjälpte

Lysken, som en karl, I fordna dar att pissa Turken, Fast han förgåtit det, den lurken.

6. Den stolte Diebitsch stupade, Som öfwer Balkan tågade, Nu klinga gladt de Pohlska swärden För frihet öfwer hela werlden.

7. Må Choleran ifrån oss gå, Wi bli utsmultna nog ändå; Stor sak om nöden sig förwarrar, Blott den kan rigta wisa Herrar.

8. Men hwem kan dömma öfwer dem? Den arma kommer nog i kläm, Men för den måttiga och rika, Rättwisan ofta gifwer wisa.

9. Han ofta är båd' döf och blind Och seglar gerna bi-de-wind. Jag derför spänner mina segel Och skyndar ut på hafwets spegel.

10. Nu är min lilla wisa slut Och jag på reddan halar ut, Farväl! wi råks kanske ej mera, Gud fräls oss bara från Cholera!

Den Tredje:

Beredelse-Psalm mot Döden.

Död, o död! Naturens häpnad! Bister när du lasten slår, Huld, förtrolig, obewäpnad, Dygden du till möte går; Öförmärkt du henne winkar Bort till skuggan, der hon, trött, Swila må och sofwa sött.

2. Hwem må icke glädjas mycket, Att en salig död, en gång, Gör ett slut på det betrycket, På det hat, förakt och twång, På den oro och den möda, Under swagheter och brott, Som är dödlighetens lott?

3. Ja! hwem är, som ej må wilja, Glad med Simeon, i frid, Sig, ju förr, dess

heldre, skilja Wid en swår och farlig tid: Wid
en swag, förderfwad bydda, Wid en ond och
fåfång werld, Sull af rånker, wåld och flård?

4. Men om dig, min Gud! behagar, I
ditt kärleksfulla råd, Att förlånga mina da-
gar, Lär mig nyttja rätt din nåd; Om jag
snart skall skiljas hådan, Åck! i dag beredd
mig gör, Att i dig jag saligt dör!

5. Himlen gör för mig begårlig, In-
nan jag från jorden går: Döden är mig ej
förfärlig, När af dig jag styrka får, Dig,
hwars ömma, brustna hjerta An för mig af
kärlek brann, När des blod på korset rann.

